

200701545/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35421 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 1 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover hier van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij uitspraak van 1 februari 2007, verzonden op 2 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling het volgende.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing

rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Bij besluit van 16 november 2005 is geweigerd appellant op de voet van het beleid, zoals ten tijde van belang neergelegd in hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000, gewijzigd bij Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2005/11, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Tegen dit besluit heeft appellant geen rechtsmiddelen aangewend, zodat het in rechte onaanastbaar is geworden.

Het tegen het besluit van 19 juni 2006 ingestelde beroep strekt er aldus toe dat de rechter dezelfde kwestie opnieuw beoordeelt. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, doet het feit dat het besluit van 19 juni 2006 niet op aanvraag is genomen er niet aan af dat dit besluit materieel op een lijn staat met de eerdere beslissing van 16 november 2005. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte niet onderzocht of ten opzichte van laatstgenoemd besluit sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling beoordelen of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.3. Ten aanzien van de overgelegde brief van de Ethiopische ambassade van 6 september 2005 overweegt de Afdeling dat appellant deze brief voorafgaand aan de eerdere beslissing had kunnen en derhalve had behoren over te leggen. Het bewijs van de aanvraag bij de IOM van 5 september 2005 is reeds betrokken bij het eerdere besluit van 16 november 2005. De inhoud van de brief van de Ethiopische ambassade van 22 november 2005 is gelijklopend aan de eerder genoemde brief van 6 september 2005 en kan, reeds hierom, geen afbreuk doen aan het eerdere besluit.

Gelet hierop, is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Hieruit volgt dat het bij de rechtbank bestreden besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen, niet door de bestuursrechter kunnen worden getoetst. De Afdeling zal het bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 1 februari 2007 in zaak no. AWB 06/35421;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

53.

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/34136; AWB 06/35421 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
1 februari 2007

inzake

, geboren op , van Ethiopische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Kras, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en
Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 19 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 22 februari 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Tevens heeft verweerder bij beslissing van 19 juni 2006 ambtshalve besloten dat eiser niet in het bezit wordt gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Eiser heeft hiertegen een bezwaarschrift ingediend bij verweerder. Verweerder heeft dit bezwaarschrift ter behandeling als beroepschrift doorgezonden naar deze rechtbank.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 11 januari 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep in de asielprocedure (AWB 06/34136)

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de (herhaalde) aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel en voert daartoe aan dat hij buiten zijn schuld niet kan terugkeren naar Ethiopië.

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen

steunen op de volgende overwegingen. Nu eiser geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om zijn zienswijze op het voornemen naar voren te brengen en evenmin op andere wijze is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden, bestaat er geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit dit voornemen worden overgenomen en dienen in de beslissing als ingelast te worden beschouwd.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen -kort samengevat- aan dat er wel degelijk sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Deze zijn erin gelegen dat eiser buiten zijn schuld niet kan terugkeren naar het land van herkomst. De brieven van de Ethiopische ambassade van 6 september 2005 en 22 november 2005 kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden aangezien hieruit blijkt dat eiser niet kan terugkeren naar het land van herkomst. Eiser merkt voorts op dat hij bij zijn laatste bezoek aan het Ethiopische consulaat heeft geconstateerd dat zijn asiældossier daar aanwezig was. Eiser heeft hiervoor geen toestemming gegeven en acht deze handelwijze van verweerder uitermate onzorgvuldig. Bovendien loopt eiser hierdoor bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op een behandeling in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot kunnen de integratie van eiser in de Nederlandse samenleving en de na de beëindiging van de vorige asiëlprocedure ontstane oorlog tussen Ethiopië en Eritrea worden aangemerkt als nieuwe omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Niet in geschil is dat eiser reeds eerder op 2 februari 1994 een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Amsterdam, van 22 april 1997, is de afwijzing van deze aanvraag rechtens onaantastbaar geworden.

2.6 De aanvraag van eiser van 22 februari 2006 die thans ter beoordeling voorligt dient ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, Vw, te worden beschouwd als een herhaalde aanvraag. Beoordeeld moet derhalve worden of deze aanvraag op grond van artikel 4:6, tweede lid van de Awb kan worden afgewezen.

2.7 Ingevolge het bepaalde in artikel 4:6 Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.8 Blijkens de Memorie van Toelichting bij artikel 4:6 Awb dient een belanghebbende die buiten het geval van bezwaar en beroep wenst dat een bestuursorgaan terugkomt van een onherroepelijke beslissing en daarvoor een nieuwe aanvraag indient, nieuwe feiten en omstandigheden aan te dragen die (a) bij de behandeling van de eerste aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en (b) van zodanig aard zijn dat zij tot een andere beslissing aanleiding kunnen geven.

2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.10 Het toetsingskader in casu wordt bepaald door voormeld artikel 4:6 Awb, mede gezien in verband met het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000. Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaanastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit. Het door eiser ingestelde beroep kan dan ook slechts leiden tot de beoordeling of zich na het eerdere besluit, waarbij de toelating van eiser is geweigerd, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan die verweerder noopten tot heroverweging van de eerdere afwijzing. Zie onder andere de uitspraak van Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 16 mei 2002 (JV 2002/222).

2.11 Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling van een besluit op een herhaalde aanvraag, waarin door de minister toepassing is gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, Awb, derhalve alvorens tot die beoordeling over te gaan, primair dient te onderzoeken of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten onder andere worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust (onder andere AbRS, 19 mei 2004, JV 2004/313).

2.12 De rechtbank zal gelet op voormeld toetsingskader allereerst beoordelen of sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in vorenbedoelde zin.

2.13 Uit de verslagen inzake de gehoren in het kader van nieuwe feiten en omstandigheden van respectievelijk 23 februari 2006 en 24 februari 2006 blijkt dat eiser enkel heeft aangegeven dat als nieuwe feit en nieuwe omstandigheid dient te worden aangemerkt dat hij buiten zijn schuld niet kan terugkeren naar Ethiopië. De rechtbank is in dit verband van oordeel dat de stelling van eiser dat hij buiten zijn schuld niet kan terugkeren naar Ethiopië van reguliere aard is en derhalve geen rol kan spelen in onderhavige asielprocedure. Dit geldt temeer nu eiser niet heeft onderbouwd op welke wijze voornoemde stelling verband houdt met zijn asielrelaas. Eisers stelling zal dan ook worden meegewogen in de reguliere beroepsprocedure met zaaknummer AWB 06/35421.

2.14 Ten aanzien van eisers stelling dat bij terugkeer naar Ethiopië sprake zal zijn van schending van artikel 3 EVRM omdat de Ethiopische vertegenwoordiging in Nederland kennis heeft genomen van zijn asieldossier overweegt de rechtbank dat, nog daargelaten dat deze stelling eerst in beroep naar voren is gebracht, deze omstandigheid niet kan worden aangemerkt als een nieuwe omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb, reeds omdat eiser deze stelling onvoldoende gemotiveerd heeft onderbouwd. De rechtbank kent in dit verband dan ook doorslaggevende waarde toe aan verweerders standpunt, dat met de grootst mogelijke zorgvuldigheid wordt getracht om te voorkomen dat asielprocedures bij buitenlandse vertegenwoordigingen bekend worden.

2.15 De rechtbank overweegt voorts dat de door eiser aangevoerde omstandigheden dat eiser geïntegreerd is in Nederland en de oorlog tussen Ethiopië en Eritrea, nog daargelaten dat deze omstandigheden eerst in beroep naar voren zijn gebracht, niet kunnen worden aangemerkt als relevante omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Integratieaspecten spelen immers geen rol in een asielprocedure en eiser heeft niet nader onderbouwd op welke wijze het conflict tussen Ethiopië en Eritrea een rol speelt in zijn asielrelaas.

2.16 Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in de zin van artikel 4:6 Awb. Hieruit vloeit voort dat verweerder terecht heeft besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van het beroep in de procedure 'buiten schuld' (AWB 06/35421)

2.18 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met: verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

2.19 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Nu eiser geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om zijn zienswijze op het voornemen naar voren te brengen en evenmin op andere wijze is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden, bestaat er geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit dit voornemen worden overgenomen en dienen in de beslissing als ingelast te worden beschouwd. In het voornemen stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb).

2.20 Eiser bestrijdt dit besluit op grond van de hierboven in rechtsoverweging 2.4 genoemde omstandigheden.

2.21 Ingevolge artikel 13 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.22 Ingevolge artikel 14, eerste lid, en onder e, Vw is de minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

2.23 Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, en onder a, Vw kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met: verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

2.24 Het beleid ten aanzien van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel “verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken”, is nader uitgewerkt in hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), gewijzigd bij

WBV 2005/11, in werking getreden per 3 april 2005.

2.25 Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid, dient de vreemdeling zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf. De vreemdeling komt in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.26 De rechtbank acht allereerst voornoemd beleid niet onredelijk.

2.27 Uit de gedingstukken blijkt dat eiser op 30 augustus 2005 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning met als doel verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken heeft ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij beschikking van 16 november 2005 afgewezen. Hiertegen is geen rechtsmiddel ingediend.

2.28 Eiser heeft in onderhavige procedure twee brieven van de Ethiopische ambassade van respectievelijk 6 september 2005 en 22 november 2005 en een bewijs van aanvraag van de IOM van 5 september 2005 overgelegd.

2.29 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit ten aanzien van de brief van de Ethiopische ambassade van 6 september 2005 op het standpunt gesteld dat deze brief ten tijde van de aanvraag van 30 augustus 2005 ingebracht had kunnen worden. Het bewijs van aanvraag van de IOM heeft verweerder al meegenomen in de beslissing van 16 november 2005, waartegen eiser bezwaar in had kunnen stellen. Met de brief van de Ethiopische ambassade van 22 november 2005 heeft eiser voorts niet aangetoond dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Verweerder concludeert dat eiser niets nieuws heeft aangevoerd ten opzichte van zijn eerdere reguliere aanvraag.

2.30 In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het toetsingskader in deze procedure wordt bepaald door artikel 4:6 Awb.

2.31 De rechtbank stelt allereerst vast dat uit het bestreden besluit blijkt dat onderhavige ambtshalve beoordeling zonder een expliciete toepassing van artikel 4:6 Awb heeft plaatsgevonden. Verweerders standpunt in het verweerschrift dat het toetsingskader door

artikel 4:6 Awb wordt bepaald wordt niet gevolgd nu aan onderhavige beoordeling geen aanvraag ten grondslag is gelegd en er derhalve geen sprake kan zijn van een herhaalde aanvraag.

2.32 Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder -mede door te verwijzen naar de beschikking van 16 november 2005- zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Dat eiser onder begeleiding van een IND-medewerker op 13 september 2005 gepresenteerd is en de resultaten hiervan (nog) niet bekend zijn behoefde voor verweerder niet te leiden tot de conclusie dat is voldaan aan het in rechtsoverweging 2.24 genoemde beleid. Verweerder heeft in dit verband kunnen stellen dat eiser met de brief van de Ethiopische ambassade van 22 november 2005 niet heeft aangetoond dat hij niet kan terugkeren naar Ethiopië. Uit deze brief blijkt immers enkel dat de autoriteiten pas een paspoort of een laissez-passer kunnen verstrekken indien eiser een geboortecertificaat, een identiteitskaart of een kopie van een Ethiopisch paspoort kan overleggen. De door eiser overgelegde brief van 6 september 2005 is van eenzelfde strekking en kan hier dus niet aan afdoen. Voorts heeft eiser weliswaar een bewijs van aanvraag van de IOM van 5 september 2005 overgelegd waaruit blijkt dat eiser de ondersteuning van de IOM bij zijn vrijwillige vertrek heeft ingeroepen, echter verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat eiser hiermee niet heeft aangetoond dat de IOM niet in staat is zijn vertrek te realiseren. Gelet op het bovenstaande, in onderlinge samenhang bezien, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht ambtshalve de verblijfsvergunning geweigerd.

2.33 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van beide beroepen (AWB 06/34136 en AWB 06/35421)

2.34 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

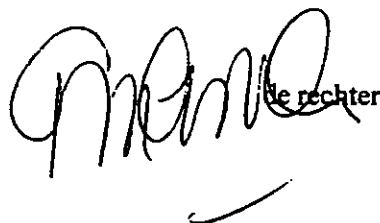
Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M. Dijksterhuis, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi als griffier.

de griffier

de rechter

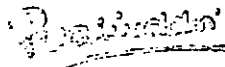
afschrift verzonden op: - 2 FEB 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Copie conform

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1261-C	1 MRT 2007
ZAKENR.	2007 01545
AAN:	1/3
BEHANDELD: DO:	PAR:

Betreft :
Uw kenmerk :
Ons kenmerk : 06084JP

Utrecht, 1 maart 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

„ hierna te noemen appellant, geboren op :
wonende te 's- , AZC 's Gravendeel- Kilweg 41, domicilie kiezende te
Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de
advocaat mr. J.A. Pieters, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in
deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van 1 februari 2007 van de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht (AWB 06/34136), waarbij zijn
beroep tegen de beslissing d.d. 19 juni 2006 van de Minister van
Vreemdelingenzaken en Integratie betreffende de weigering van een
verblijfsvergunning op grond van het buiten-schuld-criterium ongegrond is verklaard.
Deze uitspraak is op 2 februari jl. aan de gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen, dat verweerder zich terecht op het
standpunt heeft gesteld dat appellant niet voldoet aan de voorwaarden om in
aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als
vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken." De Rechtbank
heeft miskend, dat dit standpunt ondeugdelijk is gemotiveerd nu verweerder niet bij
de beoordeling heeft betrokken, dat een presentatie op 13 september 2005 tot de dag
van de bestreden beschikking niet tot enig resultaat heeft geleid.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716655, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS ADVOCATEN

Op grond van het beleid om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het buiten-schuld-criterium dient aan een aantal voorwaarden te worden voldaan. Indien deze voorwaarden is voldaan, dient een verblijfsvergunning te worden verleend.

De eerste voorwaarde houdt in, dat de vreemdeling moet aantonen dat hij zich gewend heeft tot de ambassade van land van herkomst of een ander land waar hij eventueel toegang tot zou kunnen krijgen om aan reisdocumenten te komen. Appellant heeft een en ander aangetoond door overlegging van de verklaringen van de Ethiopische Ambassade van 6 september 2005 en 22 november 2005, waarin wordt aangegeven dat niet kan worden voldaan aan zijn verzoek om een laissez-passer te verstrekken. De overweging van de Rechtbank dat een en ander niet voldoende is omdat uit deze brieven slechts blijkt dat de autoriteiten pas een paspoort of een laissez-passer kunnen verstrekken, indien appellant een geboorte-akte, een identiteitskaart of een Ethiopisch paspoort kan verstrekken, treft geen doel. Immers, de eerste voorwaarde houdt slechts in dat de vreemdeling zich aantoonbaar tot de ambassade heeft gewend met het verzoek een reisdocument te verstrekken. De Rechtbank heeft in dit opzicht dan ook een onjuist toetsingskader aangelegd, zodat de beslissing van de Rechtbank op grond van een motiveringsgebrek dient te worden vernietigd.

De tweede voorwaarde houdt in, dat de vreemdeling zich voor bemiddeling tot de IOM moet hebben gewend. Ook aan deze voorwaarde is voldaan. De Rechtbank heeft ten onrechte heeft overwogen, dat appellant niet zou hebben aangetoond dat hij de hulp heeft ingeroepen van het IOM, omdat hij slechts een bewijs van de aanvraag heeft overgelegd en niet heeft aangetoond dat het IOM niet in staat is zijn vertrek te realiseren. Uit de overwegingen van de Rechtbank blijkt dat er niet aan wordt getwijfeld dat er door appellant een aanvraag is ingediend, hetgeen overigens ook blijkt uit het verslag van de presentatie waarin is vermeld dat er contact is geweest met het IOM en appellant recht heeft op een toelage van het IOM. Het is eveneens aannemelijk geworden dat het IOM niet in staat is het vertrek van appellant te realiseren nu de presentatie van 13 september 2005 niet tot concreet resultaat heeft geleid, terwijl de Consul expliciet heeft aangegeven, dat de verstrekte gegevens voldoende zijn om onderzoek in te stellen via het Immigration Office in Addis Abeba. Gelet op deze feiten en omstandigheden kan het ontbreken van een verklaring van de IOM dat het niet in staat is om het vertrek van appellant te realiseren niet worden tegengeworpen, nu deze eis geen enkel redelijk doel dient, indien vaststaat dat er geen documenten worden afgegeven door de Ethiopische Ambassade.

De derde voorwaarde betreft de eis dat de vreemdeling heeft verzocht om bemiddeling van de IND bij het verkrijgen van reisdocumenten. Uit het door verweerder opgemaakte dossier blijkt dat er op 13 september 2005 een presentatie van appellant heeft plaatsgevonden bij de Ethiopische Ambassade, zodat voldaan is aan de voorwaarde dat de IND heeft bemiddeld bij het verkrijgen van reisdocumenten. Appellant heeft bij deze presentatie aangegeven te willen meewerken aan terugkeer naar het land van herkomst. De Ethiopische Consul heeft ten tijde van deze presentatie aangegeven dat het op basis van de verstrekte gegevens mogelijk zou moeten zijn om binnen een tot twee maanden een onderzoek te verrichten waaruit zou moeten blijken of er een laissez-passer verstrekt kan

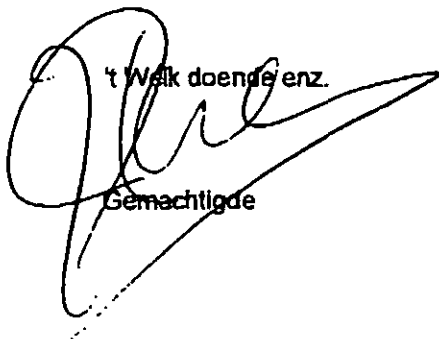
PIETERS ADVOCATEN

worden. Uit het feit dat er een jaar na de presentatie geen lp is verstrekt, in combinatie met de brief van de Ethiopische Ambassade van 22 november 2005, dient te worden afgeleid dat afgifte van een laissez-passer niet mogelijk is. In ieder geval is dit feit zodanig relevant voor de beoordeling van de onderhavige aanvraag, dat onbegrijpelijk is dat dit feit door verweerder niet is meegewogen, en de bestreden beschikking om die reden ondeugdelijk is gemotiveerd. De Rechtbank heeft dit miskend. De overweging dat onvoldoende is dat de resultaten van de presentatie van 13 september 2005 nog niet bekend zijn, is onvoldoende gemotiveerd, te meer daar de Ethiopische Consul expliciet heeft aangegeven dat dit onderzoek slechts een a twee maanden in beslag neemt.

Ten overvloede merkt appellant op, dat gelet op het voorgaande geconcludeerd moet worden dat eveneens is voldaan aan de vierde en vijfde voorwaarde van het beleid. Deze voorwaarden betreffen de eis dat er sprake is van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, en de eis dat de vreemdeling zonder verblijfstitel in Nederland verblijft en niet voldoet aan andere voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning, terwijl er evenmin sprake is van contra-indicaties of weigeringsgronden.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 1 februari 2007, te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

t Welk doende enz.
Gemachtigde